

Column

Onkreukbaar

Matthijs Kaaks

Minister Opstelten duwt ons op Schiphol folders in de hand waarin we dringend worden verzocht verdachte reisgenoten in Thailand en andere exotische oorden aan te geven als pedofiele sekstoerist. Maar als die toerist Demmink heet en de topman van zijn eigen ministerie blijkt te zijn, roept dezelfde bewindsman meteen dat de beschuldigingen niet waar zijn. Dat wringt. De minister kan onmogelijk al die jaren over de schouder van zijn S-G hebben meegekeken. Waar komt die ambivalente houding vandaan?

De ideale burger is een fatsoensrakker. Aan de top van bestuurlijk Nederland ligt dat kennelijk anders. Politieke kleur en loyaliteit lijken daar belangrijker dan onkreukbaarheid.

Een recent voorbeeld is de voordracht van de nieuwe topman van Justitie, Pieter Cloo.

In 2005 werd Cloo nog publiekelijk beschuldigd door een directeur van het UWV dat hij Europese aanbestedingsregels had geschonden door een deal te sluiten met burgemeester Opstelten van Rotterdam over de huur van een kantoor in die stad. Hij zou ook 'met miljoenen hebben gesjoemeld'. Het staat zijn benoeming niet in de weg. Net als zijn voorganger Demmink wordt ook Cloo al omstreden genoemd bij zijn aantreden.

De benoeming van Demmink werd door enkele topambtenaren in 2002 om die reden ontraden, schreef *Vrij Nederland* onlangs. De geruchten over misbruik van minderjarige jongens en zijn relatie

met een Praagse pornoacteur in de jaren tachtig, niet direct de ideale profielschets voor een S-G van Justitie, vormden echter geen enkel beletsel om hem de belangrijkste man van Justitie te maken. De voorgangers van Opstelten, Donner en Hirsch Ballin, verwezen de aanhoudende beschuldigingen steevast naar het rijk der fabelen.

Interne onderzoeken zouden dat hebben uitgewezen.

Toch overtuigt dat niet. De kwaliteit van eigen onderzoek kan behoorlijk gering zijn, zoals recent nog bleek toen de verdachte Limburgse VVD'er Jos van Rey eerder dit jaar door de commissie Sorgdrager werd vrijgepleit.

De indruk blijft dat met twee maten wordt gemeten. Dat het politieke strijkijzer kreukenglad strijkt waar dat beter uitkomt. En dat dit strijkijzer selectief wordt gehanteerd.

We herinneren ons dat in 2008 de korpschef van de politie Zeeland werd ontslagen omdat de AIVD vond dat hij mogelijk chantabel was door een buitenechtelijke verhouding.

Zelfs gewone politieagenten met financiële problemen worden volgens de rechter terecht ontslagen wegens veiligheidsrisico's, zoals vorige maand is bepaald door de Centrale Raad van Beroep.

Quod licet Iovi non licet bovi, zeiden de Romeinen al.